

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De aliis affectibus ad Agnus Dei, vsque ad finem Missæ. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

purgatorio, & sis ex Electis, & quia, vt docet S. Gregorius, & ex eo S. Thomas, *Prædestinatio orationibus iuuatur ita vt id impetremus, quod Deus disposuit per orationes sanctorum esse implendum: vt scilicet homines postulando mereantur accipere, quod eis Deus omnipotens ante secula (per prædestinationem) disposuit donare, vt ait Gregorius l. i. dial. cap. 8. id pete ardentissimè Hoc enim & alij sancti orationi attribuunt*

Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra. Vt ita Deo hic seruiant omnes homines sicut seruiant in caelo, scilicet.

Primò, nunquam peccando, quantum fieri potest.

Secundò, semper faciendo Deo res gratas, si fieri posset sine intermissione.

Tertiò, omnia faciendo feruentissimè, & adequate gradibus habituum infuorum, & acquirentium: sic enim in caelo fit Dei voluntas.

Panem nostrum quotidianum da Nobis hodie; pete omnia necessaria temporalia pro victu & aliis.

Et dimitte nobis debit a nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: Hic elicias actum Contritionis ob peccata tua, & simul alium heroicum sinceræ dilectionis omnium inimicorum, & aliorum, qui tibi fuerunt, & sunt & erunt causa alicuius tribulationis & molestiæ, parè illos ita amando propter Deum.

Et ne nos inducas in tentationem: Humilitatis profundissimè actum hic excita in te, vt timens malitiam tuam, & dissidens propriis tuis viribus, obtineas à Domino gratiam, quæ te præseruet à tentationum periculorum incurfu, ne si fortè acciderent, à Dei gratiâ excideres.

Sed libera nos à malo, scilicet culpæ, & pœnæ in Purgatorio luendæ, & calamitatibus vite præsentis impediētibus vel retardantibus nos in bono. Cui desiderio sunt conformia verba sequentia: Libera nos, quasumus, Domine &c.

Dicendo Pax Domini &c. Cum signo Crucis omnia illa apta populo Dei & toti mundo, quæ supra dicta sunt optanda esse; cum dicitur ad populum, Dominus vobiscum. c. 7.

CAPVT NONVM.

De aliis affectibus ab AGNVS DEI vsque ad finem Missæ.

83. **I**N primo Agnus Dei miserere nobis, pete liberationem & præseruationem ab omnibus miseriis spiritualibus, præsertim culpæ & pœnæ, & earum quæ à culpa nascuntur, vt sunt motus inordinati passionum, habitus prauis, tepiditas in obsequio Dei, inconstantia in benè cœptis.
- In secundo Agnus Dei pete liberationem & præseruationem ab omnibus miseriis temporalibus, in quantum impediunt nos in viâ Dei, &

cultu pacifico Dei, quales sunt pestis, fames, beliala, incendia, morbi, persecutiones, rapina, debilita, & his similia.

In tertio Agnus Dei, Pacem pete triplicem cum Deo, quam parit bona conscientia; cum domesticis, quam parit vita quieta, cum externis, quam parit vita adificatiua, præsertim in sermone.

Ad Domine non sum dignus; Ad primum, non sum dignus ob peccata mea præterita, præsentia, & futura. Ad secundum, non sum dignus ob vilitatem naturalem. Ad tertium, non sum dignus comparatus infinitæ excellentiæ Dei, cum meo nihilo quod ex me habeo. Quia nihil sum ex me, nihil possum ex me, nihil facio ex me, nihil conor ex me, nihil mereor ex me, ad nihil valeo ex me. Nam si Angeli Deo comparati, inquit S. Chrysostomus, sum veribus viliores, quantum magis tu qui es Angelis longè inferior, & inter quem & Deum, inquit idem, est multo maius discrimen, quam inter lumbricum & hominem, vsque adeo, vt hoc discrimen, sicut lumbrici, & hominis, etsi tantum sit, nullum sit profusus, ita Deus excedit omnes creaturas!

Corpus Domini nostri Iesu Christi. Post hæc verba dicta altquatulum subsistendum est vt subsistebant S. P. Ignatius, S. Xaverius, & S. Philippus Neri, & Bellarminus, & Claudius Aquauia, Suarez, Gregorius de Valentia, & multi alij viri valdè sancti & docti, & declaratum id esse à Congregatione Cardinalium Concilij Tridentini legi Romæ ante 40. annos in manu scriptis Declarationibus huius Congregationis, nec id vetatur in Rubricis Missalis. Potest ergo tantillum sacerdos subsistere tenendo supra patenam SS. Eucharistiæ, ad Christum Dominum per modum colloquij mentalis dirigere affectus præcipuarum virtutum valdè Deo acceptos, quos ex S. Scriptura & historiis Ecclesiasticis scimus eximia Dei dona nonnullis seruis Dei conciliasse, & continere in se inedullam quodammodo perfectionis & sanctitatis. Ne autem longior sacerdotis mora in his erga Deum in SS. Eucharistiæ præsentem depromendis affectibus, tædium pariat Missam audientibus, sumus à breuitate (eximio tamen spiritus & deuotionis feruore impinguatâ) eliciendi sunt. Quod difficile non erit, si antea menti, & memoriæ benè impressi fuerint. Possunt autem hi virtutum actus affectus hoc vel simili modo formati.

Primò. Ita est Domine Iesu Christe, non tantum te non sum dignus, sed indignissimus, quia sum omnibus peccatoribus, & diabolis & damnatis peior, & ex me abominabilior, indignus omni bono, dignus ob innumera peccata mea omni malo.

Secundò. Feresus tamen pietate ac misericordia tuâ iustificatus, propter auctoritatem tuam, credo omnia quecunque credit à te edocta sancta Romana Ecclesia, & anathematizato omnia, que illa anathematizat.

Tertiò. Et inmixtus infinitis meritis tuis, & auxiliis

ius sanctorum eorum ac communionis eorum spero à te omnia auxilia necessaria, imò, & superabundantia pro consequenda mea perfectione & salute eterna.

Quartò. Gaudeo & exulto de omni bono, felicitate, ac gloria tua. & desidero propagationem quam maximam diuine glorie tue, & volo omnia quacunque vis, nolo omnia qua non vis siue per te siue per vicarios tuos.

Quintò. Et propter te super omnia à me dilectum, doleo de omnibus meis & alienis peccatis, eaq; quantum possum detestor. & semper omnia fugere. & pro iis plenissime in hac vita satisfacere volo. vt anima mea & corpus meum sit purissimum & tibi iucundissimum habitaculum tuum nunc & in secula.

Sextò. Parco Domine omnibus iis, qui me vnquam aliqua iniuria vel potius molestia affecerunt, & afficiunt demerps, eosq; propter te tanquam insignes benefactores meos sincere amo. & in perpetuum amare iussu propter te benefacere volo. & felicissima quaeque iis opto ex animo, semperq; optabo.

Septimò. Præterea irrenocabiliter me offero ad toleranda ex amore tui, omnia mala poenalia in hac & in altera vita, in quantum licet & decet iuxta diuinum gustum & beneficium tuum, sine vlla exceptione.

Octauò. Renuntio rebus omnibus, quibus propter te renuntiare possum, præsertim voluntati, & iudicio, & amori proprio, ac libertati, donans tibi omnia, quacunque tibi à me iuxta diuinum gustum & beneficium tuum donari vnquam possunt, & mihi de me propter te nihil relinquo, sed etiam omnia iura, quae ex gratia tua ad aliquid etiam ad gloriam caelestem habeo, in te propter te transfundo, iuxta diuinum gustum & beneficium tuum, volens si tu vis propter te carere omni bono, dummodo te nunquam priuer, & te nunquam offendam, quantum fieri potest.

Nunò. Te autem omne & summum bonum meum, libet & in aliis omnibus speciebus Eucharisticis per totum mundum suppliciter adorans, quando ita te demittere dignatus es, in vnione omnium meritorum tuorum libentissime intra me recipio, tanquam Deum, Dominum, Creatorem, Redemptorem, Patrem, ac omne bonum meum, vt per te ac propter te reddar dignum habitaculum tuum, & diuinam presentiam tuam liberer ac præseruet ab omni profuso peccato, & repleat propter gustum tuum, omni bono & dono Diuine gratiae tuae, in mensura bona & conferta, & coagitata, & supereffluente, in beneficium viuorum & mortuorum in Ecclesia sancta tua. Amen.

His affectibus solâ mente elicitis, cum pleno amoris ac reuerentiae affectu sume sacram hostiam.

Porro hi nouè affectus etsi videantur longiusculi, qui tamè eos antè bene menti & memoriae impressos habent, frequentando illos, ad eò celeriter deinde eliciunt, vt quodammodò instantaneè depromantur. Solet enim diuina Maiestas, fideliter & feruenter sibi feruentibus animabus, tantam ad tales affectus effundendos concedere promptitudinem, & quandam agilitatè, vt in breuissimo tempore spatio, & quasi

Lancicij Opusc. Tom. 2.

instanti, multa valdè, simul, idque clarè & distinctè, concipiant, cogitentque, & voluntatis actibus expriment, quæ si aliis verbo exprimerent deberent, valdè longo tempore ad id opus esset.

Sumptâ SS. Eucharistiâ tales affectus (eam in ore tenendo, & sensim in ventriculum demittendo, per partes) potes elicere, si meliores non habes, quales solent (proportione quadam loquendo) exhiberi Principibus vel Regibus, dum domum, alicuius dignantur inuisere, nimirum, primò. Adora tantum hospitem in eius diuinitate & Humanitate.

In diuinitate vbique existentem, præsertim in tribus locis.

Primò. In iis in quibus offensus est hæctenus à nobis.

Secundò. In quibus benè fecit nobis.

Tertid. In quibus benè passus sumus.

In Humanitate adora eum. Primò, in iis locis in quibus operatus est opera Redemptionis nostræ.

Secundò. In omnibus speciebus SS. Eucharistiæ per vniuersum orbem terrarum, præsertim in iis locis, in quibus SS. Eucharistiâ inhonorata est, ab hæreticis, vel Catholicis sacrilegè eam recipientibus, vel non eo quo par est modo illam colentibus.

Secundò, Gratias age, quòd ad te tam indignum omni bono & dignum omni poenâ ob tua peccata (quæ te fecerunt viliorem, scdio-rem, & abominabiliorem ac peiorem omnibus diabolis, & peccatoribus & damnatis) venire dignata est tanta Maiestas, tam intimè, & quidem cum totâ substantiâ suâ, diuinitate & Humanitate. Simul age gratias, pro communibus præteritis beneficiis (breuiter, sed affectuose) Creationis, Incarnationis, vitæ, Passionis ac mortis eius pro beneficio SS. Eucharistiæ institutæ & pro tam multiplici applicatione meritorum suorum tibi, ac aliis viuus, & mortuis, & tandem quòd in tam multis prædestinatis, sua dona in cælis coronet, & non cesser benefacere, etiam iis, qui abutuntur eius donis, vel sunt ingrati.

Inter personalia autem beneficia tibi collata, age magnas gratias pro magnâ patientiâ erga te, in tolerandis tot peccatis tuis, & tepiditatibus, & conuersione tui ad vitam bonam vel meliorem, & beneficio vocationis ad statum Religiosum, & tua ad hunc Diem in illo perseverantia, & tot bonis inspirationibus ac auxiliis, quibus promoueris in bono, & præseruaris à malo, & pro crucibus, si Deus te aliquarū participem fecit, & pro aliis occultioribus.

Tertid, tracta tam magnum hospitem tribus modis.

Primò. præbendo ei cibos, quibus delectatur.

Secundò, dando illi ea, quæ à te sibi dari desiderat.

S 3

Tertid,

Tertio, offerendo ei aliqua ex supererogatione, quæ putas ei maximè grata fore. Hæc autem sic exequeris:

89. *Primo*, detestando propter eum super omnia amatum, omnia peccata tua & aliena, & simul dolendo de iis, super omnia alia mala, & volendo facere omnia, quæ teneris tanquam Christianus, & tanquam Religiosus, & tanquam sacerdos, & tanquam in tali gradu vel officio constitutus. Voluntas enim illius, & cibus ei gratus est, ut declines à malo, & facias bonum quod tenentis.

90. *Secundo*, hic renoua breuiter omnia vota tua, & voluntatem exequendi tria F. scilicet fugiendi omnia quæ ei displicent, & sunt triplicia: *Primo*, peccata clara. *Secundo*, violationes regularum. *Tertio*, defectus in operando. Item, faciendi bene omnia opera ordinaria; hoc est. *Primo*, purâ intentione diuinæ gloriæ quàm maximæ. *Secundo*, diligenter. *Tertio*, feruenter. Item Ferendi æquo & libenti animo propter illum, omnia quæ displicent amor proprio, quæcunque sunt contraria bonæ apud alios opinioni & famæ & honori ac libertati, & sunt tui quàm maximè afflictiva & humiliatiua ac contemptiua, & exprimentur Regulis 8.9.10. Hæc verò sunt quæ à te desiderat Dominus Iesus tuus.

91. *Tertio*, offer ei seu vota personalia tua propria, quæ habes, vel aliqua alia bona proposita aut generalia aut personalia, deriuata ex affectibus secundo loco paulò ante elicitis, præsertim renuntiationem proprii amoris, iudicij, voluntatis, libertatis, quoad Electionem officiorum, locorum, graduum, personarum, ne vnquam eâ utaris, sed tanquam iumentum irrationale subdas te Dei vicariis, tractandum pro libitu eorum, quoad omnia, nullâ re, præter solum peccatum, exceptâ. In qua renuntiatione, pone etiam omnia humana solatia & diuina, & ipsam cœlestem beatitudinem, volendo te eâ priuari, si id sine vlla Dei offensa cedere posset in maiorem Dei gloriam, & iuxta beneplacitum eius. Hæc spectant ad triplicem Dei tractationem.

92. *Quarto*, pete à tanto Monarcha cœli & terræ, quæ tibi & aliis viuus & mortuis sunt necessaria & conuenientia seu vilia: sunt autem hæc;

Primo, ne illum vnquam deliberatè offendas, & indeliberatè quàm rarissimè, & peccata omnia quàm citissimè & quàm perfectissimè expies, quoad culpam & totam pœnam. Idem pro aliis petes, præsertim pro peccatoribus seu filiis spiritualibus & amicis tuis, & pro benefactoribus tuis duplicibus, v.g. qui te aliquando afflixerunt, & qui te aliquo beneficio fauorabili solati sunt.

Secundo, vt perpetuò proficias in virtutibus omnibus tuo statui conuenientibus, & tali profectu, ad quàm maximam perfectionem pertingas, ad dandum quam maximum ea Deo guttum, & gloriam, conciliando Christo Re-

demptori & Spiritui sancto consolationem: vè sis quàm simillima imago Dei Patris: & membrum dignum capite tuo Christo: Et templum summâ sanctitate edificatum, pro habitaculo Spiritus sancti, idque ad mortem cum perseuerantia finali tua & tuorum, pro quibus idem pete.

Tertio, pete liberationem vel diminutionem pœnarum, animabus in Purgatorio existentibus, iis præsertim, quæ te aliquo beneficio affecterunt, prospero vel aduerso, & quarum fuisti Pater spiritualis vel amicus &c.

Quarto, pete ea quæ eo tempore sunt tibi commendata vel à superioribus vel ab amicis, alii tibi vel quæ petenda præfens status Ecclesiæ vel Regni aut Imperij exigit, & ora pro iis qui se vel per literas vel ore tenus illis diebus tuis precibus commendauerunt.

Quinto, pete auxilia pro personalibus tuis eo tempore necessitatibus, quas vel in beneficium tuum, vel in beneficium aliorum tunc commendare soles. Pete autem, vt ad omnia hæc Deus suam benedictionem è cœlo demittat, in mensura bona, conferta, & coagitata & superfluenta, vt etiam in beneficium aliorum deriuentur dona & auxilia (quæ tibi fontanea Deitas communicare solet) viuus & mortuis.

Potes etiam hoc modo breuiter Christus Dominus post assumptionem Sanctissimæ Eucharistiæ exipr:

Adoro te dulcissime Iesu cum Patre & Spiritu sancto venientem ad me indignissimum & omnibus creaturis rationabilibus peccatorem: hic & in omnibus speciebus Eucharisticis existentem, & in omnibus locis in quibus te offendimus, & in quibus aliquo beneficio tuo affecti sumus, & in quibus aliquid passi sumus, & in quibus operatus es opera Redemptionis nostræ.

Et gratias tibi ago, pro tuo ad me indignissimum aduentu, & pro omnibus beneficiis tuis communibus & personalibus, notis & ignotis, præsertim pro beneficio Redemptionis nostræ, & pro liberatione ac preservatione nostrâ à tam multis peccatis, & pro gratiâ Iustificationis ac sanctificationis, ac tam ampla multitudine auxiliorum gratiâ à te in nos conferri solitorum, & tam multiplici vsu & fructu sacramentorum in Ecclesiâ sancta tua, ac predestinatione nostrâ ad gloriam cœlestem, & pro patientia tua in tolerandis toti nostris peccatis, & perseuerantia multorum in gratiâ tua, & tot animarum conuersione ac vocatione ad statum Religiosum, & pro diuinis tuis manuductionibus ad viam perfectionem.

Quocirca in vnione omnium meritorum tuorum offero tibi, & Patri, & Spiritui sancto hoc SS. sacrificium & sacramentum (in recognitionem infinitæ tuæ Maiestatis, ac nihili nostri & indignitatis nostræ, ac demeritorum nostrorum) pro omnibus beneficiis tuis, & pro peccatis ac necessitatibus nostris: & in vnione huius SS. oblationis, offero tibi omnia vota mea, omnia desideria & proposita bona, omnes renuntiationes meas, omnes actus, qui tibi vnquam in me & in aliis placuerunt, illos ratificando, desiderando, & iterando, in quibus

non possum: Et rogo diuinam Maiestatem tuam, vt has oblationes in odorem suauitatis acceptare digneris, & effundere in nos & in nostra omnia, omnem benedictionem tuam celestem, in mensura bona, conferta & coagulata, & superfluente, quæ benedicat omnia nostra: in primis (hic commendanda sunt omnia illa, quæ quotidie Deo commendanda esse pro nobis, vel pro aliis cupimus, quæ solent esse diuersa pro diuersitate personarum) & vt hæc benedictio tua deriuetur in animas defunctorum (hic commemorata animas quas Deo commendatas esse cupis) & alia &c.

Alia monita circa præparationem ad Communionem, & circa gratiarum actionem post Communionem legi possunt tum in Opusculo de conseruando spiritu, tum in alio de efficacia SS. Eucharistiæ ad profectum spiritualem. Quam ad rem conducere possunt affectus sequentis capitis decimi, qui etiam libro secundo repetuntur aliter, vt memoriam lectorum huius Opusculi melius imprimantur.

CAPVT DECIMVM.

Potest etiam hoc modo coli Deus in Sanctissimâ Eucharistiâ, & vt Sacramentum, & vt sacrificium est.

Ante Communionem vel sacrificium
Missæ.

44. Consideranda primum est excellentia sacrificij, quæ sumitur primò ex eo, quod in illo offertur, scilicet Christus Dominus ratione Humanitatis suæ, quæ quia nihil est excellentius, ideo nomine eius actio ipsa sacrificandi omnes alias actiones creatas excedit, etiam sanctorum actus, Deum in celo laudantium.

45. Secundo, ex ipsa ratione sacrificij, quæ includit transmutationem, & transubstantiationem rei, quæ offertur. Hæc enim supernaturale quiddam est, & quidem in altissimo ordine rerum supernaturalium: siquidem in aliis rebus supernaturalibus tantum ex obiecto desumitur, hic verò etiam ex ipso modo in entitate sacrificij, quæ quia totius substantiæ, omnino, secundum omnes partes suas, est substantialis, conuersio in alteram substantiam nouam, quæuis res, quæ sacrificatur esset naturalis, adhuc ipsum tale sacrificium supernaturale esset.

46. Tertio, ex valore huius sacrificij, qui ex opere operato infinitus est, sicuti & merita Christi, & Passio (etsi non tam amplè) ac proinde ex se tam Deo placet, quam placuit actus moriendi in cruce, cum pro redemptione nostra vitam tradidit pro nobis.

47. Quarto, ex significatione, quam habet, scilicet, quia est representatio Passionis Christi & mortis: cum ergo passio & Mors Christi res

quædam stupenda, & humanum excedens caput fuerit, ac nouum quid in hoc mundo insolitumque, sicut erat insolitum Deum ipsum mori (imò blasphemia esset si dicerem in veteri lege) ita representatio huius rei tam mirabilis, excellens quoddam & stupendum sit, necesse est.

98. Quintò, ex re cui hoc sacrificium offertur, quæ est solus Deus, aded vt nulli sanctorum, etiam Beatissimæ Virgini, nec omnibus sanctis simul possit hoc sacrificium offerri, sed soli Deo: sicut si esset aliqua res, quæ in solius Principis vsum cederet, aliis rebus, quæ ei sunt communes cum aliis, esset excellentior; ita hoc sacrificium omnes alias actiones superat, idque non ex morali quadam æstimatione, ex quâ vt vestes, Tiaræ, sigilla Pontificia, ad eius solius vsum sunt destinata, sed ex ipsa intrinseca rei natura, adeo, vt ne Deus ipse per totam omnipotentiam suam facere possit, vt sacrificandi actus, vlli alij, quam sibi, fiat quod si honor & adoratio latræ hoc habet, & nulli, nisi soli Deo, exhiberi possit, actus sacrificandi adhuc præstantior erit, quia in se habet quendam modum peculiarem Deum honorandi, ratione rei, quæ offertur, nempe Christi Humanitatis.

99. Sextò, quia est intrinsecè actus, qui nullo modo pendere potest immediatè ab aliqua potentia creata, tanquam à causa principali, ne quidem secundum rationem genericam proximam. Nam v.g. actus amoris erga Deum, vt finem supernaturalem, est quidem supernaturalis, qui tamen à potentia vitali tanquam à suo principio immediatè pendet; ita vt si supernaturalis non esset ille actus, verè homo per potentiam vitalem posset esse causa principalis vitalitatis. At in transubstantiatione panis & vini in Corpus & sanguinem Christi, nihil est, quod posset à potentia creata (à qua fit) effici, tanquam à causa Principali immediatè. Potentia enim quæ immediatè attingit actum sacrificandi, in sacerdote, vt potentia motiua efficiens loquutionem, seu formam Consecrationis, legendo, quæ ex se non est apta, facere mutationem substantialem: ac proinde in sacrificio ne secundum quidem rationem genericam respicit tanquam causa principalis suum effectum, considerando mutationem substantialem etiam vt præcisam à supernaturalitate. Quamuis enim potentia aliqua creata sit causa mutationis substantialis, vt est potentia generatiua; potentia tamen loquutiua, quæ est immediatè efficiens actum consecrationis, non est apta per se ipsa causare ex natura sua mutationem substantialem totalem.

100. Septimò, quia sacerdos hoc sacrificium peragat in persona Christi: ita ergo se gerere debet in eo, ne quid committat, quod dedecet personam Christi. Sicut legatus sustinens personam Regis cauet ne quid indecorum committat.